

Cine dăunează roiniței?

Автор(и): Растителна защита
Дата: 17.06.2016 Брой: 6/2016

Melisa este una dintre cele mai răspândite plante medicinale recoltate în Bulgaria. În ceea ce privește cantitățile utilizate, se află printre primele 20 de specii de plante medicinale, cu 450.000 kg de frunze și tulpini de melisă produse și exportate anual în țara noastră. Planta este cunoscută din cele mai vechi timpuri ca o valoroasă plantă medicinală și esențialiferă. Condițiile climatice și de sol favorabile din Bulgaria facilitează cultivarea și creșterea melisei, ceea ce reprezintă, de asemenea, o bună oportunitate pentru începerea unei afaceri proprii.

Boli:

Pată brună a frunzelor. Agentul cauzal este ciuperca *Septoria melissae*. Este răspândită și provoacă pagube anuale în producția de răsaduri și în plantațiile vechi. Primele simptome apar primăvara, reținerea umidității în plantații fiind o condiție favorabilă pentru dezvoltarea acesteia. Se caracterizează prin formarea unor pete mici (2–6 mm), unghiulare, de la maro la negru, cu un margin violet, delimitate de nervație. Boala se dezvoltă pe tot parcursul perioadei de vegetație și,

În cazul unui atac puternic, frunzele afectate cad. Pentru limitarea pagubelor se pot utiliza preparate cu cupru. În cazul unei dezvoltări puternice a bolii, plantația trebuie mai întâi cosită, rândurile între rânduri cultivate și abia apoi tratată cu produse de protecție a plantelor.

Dăunători:

Fluturași – *Eupterix atropunctata*, *Eupterix colina*, *Empoasca flavescens*. Pagubele provocate de toate speciile sunt similare – decolorări punctiforme mici pe frunze, care se pot contopi în pete gălbui mai mari; în cazul unei infestări puternice, frunzele se usucă și cad.

Fluturașul pătat – *Philaenus spumarius*, apare de obicei primăvara. Atât larvele, cât și adulții sunt dăunători. Larvele sunt acoperite cu o înveliș caracteristic de lichid vâscos care conține bule de aer. Acestea se află de obicei în axilele frunzelor și, la o densitate mare a populației, în special pe plantele tinere, pot inhiba dezvoltarea lăstarilor vegetative și a organelor generative.

În timpul verii, pe vreme uscată, pagube severe la masa foliară sunt provocate de *păianjeni roșii* – *Tetranychus urticae* (Păianjenul roșu comun). Acesta dăunează plantei perforând epiderma de pe partea inferioară a frunzelor și sughind sucule celular din granulele de clorofilă. În locurile afectate se formează pete punctiforme deschise. Frunzele pot căpăta un aspect pestriț, petele se contopesc ulterior, se brunifică, iar frunzele puternic infestate cad. La o densitate mare a populației, păianjenii învăluiesc toate părțile aeriene cu fire de pânză și planta se poate usca.